

Chelm, 3 listopada 2016 roku

Protokł jury
oceniającego autorskie zestawy wierszy nadesłane
do X edycji Oglnopolskiego Konkursu Poetyckiego
im. Waława Iwaniuka
Chelm – Siedliszcze 2016

Komisja oceniająca w składzie:

1. Danuta Makaruk – dr nauk humanistycznych, polonistka, prezes Stowarzyszenia Kulturalno-Edukacyjnego „na chełmskiej”, krytyk literacki, członek redakcji Pisma Literacko-Artystycznego „Egeria” - członek
2. Marian Janusz Kawałko – dr nauk humanistycznych, poeta i krytyk literacki – członek
3. Henryk Radej – polonista, literat, poeta, publicysta – przewodniczący komisji
4. Waldemar Taurogiński – wydawca, red. nacz. Pisma Literacko-Artystycznego „Egeria” – sekretarz konkursu

z nadesłanych na konkurs zestaww wierszy poetw polskich nominowała do Nagrody Gwwnej następujące 3 zestawy:

1. Godło: *reporter-ka – nic się nie dzieje* (Iwona Chudoba – Chelm)
2. Godło: *powczystoc* – bez tytułu (Danuta Agnieszka Kurczewicz – Chelm)
3. Godło: *HYPATIA Z ALEKSANDRII* – Studnia (Beata Nico Dziopa – Torun)

Wymienione zestawy poddano ponownej ocenie artystycznej oraz kontekstowo-literackiej.

Z zestaww nominowanych jury jednogsnie postanowiono do nagrody gwwnej w X edycji Oglnopolskiego Konkursu Poetyckiego im. Waława Iwaniuka wybrac zestaw wierszy opatrzone godłem *HYPATIA Z ALEKSANDRII* pod tytułem Studnia autorstwa **Beaty Nico Dziopa** z Torunia

Autorka otrzymuje Nagrod Gwwn – a jest ni: medal pamiątkowy konkursu, druk nagrodzonego tomiku wierszy, ufundowany przez Urzad Miejski w Siedliszczu, oraz 100 egzemplarzy autorskich.

Pozostali uczestnicy konkursu otrzymuj pamiątkowe dyplomy. Wybrane nagrodzone i nominowane utwory zostaną opublikowane w okolicznościowej antologii *między Lublinem a Chelmem*, ktrej wydanie towarzyszyc będzie podsumowaniu jubileuszowej X edycji niniejszego Konkursu.

Uzasadnienie wyboru:

Lektura wierszy zawartych w tomiku poetyckim *Studnia Beaty Nicoś Dziopy* każe widzieć w niej poetkę neolingwistyczną, podejmująca w dużej mierze grę z językiem poetyckim i potocznym w duchu kontynuacji dawnych dokonań poetów takich jak Białoszewski czy Karpowicz. Jak wiadomo język jest emanacją ludzkiej osobowości i autorka właśnie od tej strony próbuje portretować przemiany świata, obyczaju i wrażliwości, jakie dokonały się w przestrzeni jej pamięci z udziałem podmiotu lirycznego. Aby nie pogubić się w materii neolingwistycznej, trzeba jednak dysponować erudycją humanistyczną i specyficzną wrażliwością na świat i wytwory sztuki. W tym celu autorka nawiązuje do klasycznych utworów z różnych dziedzin sztuki: malarstwa (Veronese), literatury (Szekspir, Świetlicki, Słowacki, Rilke, Prus), filmu (Tramwaj zwany pożądaniem) oraz psychoanalizy (Freud, Lacan). Tego samego oczekuje od czytelnika. Kto nie rozpozna kodu kulturowego, ten nie zrozumie pełni przekazu poetyckiego zawartego w wierszach poetki.

Poetka jest mistrzynią mieszania niespodziewanych skojarzeń, krzyżowania z nimi motywów poetyckich, co objawiło się w wierszu "Wariacje na piłę i inne instrumenty strunowe". Czego tu nie ma? Są zwroty frazeologiczne, nawiązania do pieśni i popularnych piosenek, do "Balladyny" Słowackiego, do ludowych pieśni i legend. Uwieńczeniem stylu jest wiersz wzorowany na klasycznej, włoskiej vilanelli - formy dla amatorów powtórzeń, którą czasami stosował Barańczak i poeci anglojęzyczni.

Wreszcie tytułowa „studnia” obecna w kilku wierszach poetki. Pojawia się w nich znamieny dla ikonografii Malczewskiego motyw niedostępnego źródła wody "żywej" - zamrażniętej lub zatrutej studni. U malarza symbolizuje on cel ludzkich dążeń, zarówno w wymiarze narodowowyzwoleńczym jak i egzystencjalnym, zyskuje walor powszechny, archetypiczny i osobisty, odnosi się do ulegania złu i do jego przewycięzania, metaforycznie oddaje pragnienie osiągnięcia wolności, prawdy i szczęścia. Poetka dopełnia ten motyw grą słów, wieloznacznością pragnienia, zmysłowości i pełni świata podobnego do studni wypełnionej po brzegi swoim bogactwem.

W tomiku „Studnia” wiele jest emocji, zabawy słowami, zdarzają się filozoficzne porównania i niby oczywiste pytania. Podmiot liryczny emanuje wolnością obycia na salonach tego świata. Odkrywa atrakcyjne prawdy i nie boi się podawać ich gotowych czytelnikowi. Jak to ze studnią bywa, można z niej czerpać całymi garściami, aż kiedyś woda się wyczerpie. Tomik ten niejednokrotnie mówi o wartościach, które podkreślają nasze człowieczeństwo i powinny być wyznacznikiem moralności, etyki – bo to od nas zależy, ile z tej studni wyniesiemy.

Podsumowując, jury dziękuje wszystkim uczestnikom za udział w konkursie i wyraża nadzieję, że na kolejne edycje napływać będą równie wartościowe utwory poetyckie.
Na tym protokół zakończono.

W oryginale podpisy członków komisji :